

tradicija, ali tradicija jeste samo na način ponavljanja kroz ponovno razumevanje. Postajanje svesnim tog kretanja horizonata jeste ono što Gadamer naziva delatno povesna svest, koja se ne sastoji u praćenju pojmova kroz povest njihovog uticaja, već je to "svest samog dela, te utoliko deluje". Delatno povesna svest kao svest koja je izdejstvovana i kao svest o toj izdejstvovanosti trebalo bi, po Gadameru, da nadomesti pojam sopstva koji je vladao u duhovnim naukama, a koji je određen novovekovnim mišljenjem. Ona bi trebalo da označava zapravo više bitak nego svest, te ono što nosi svako razumevanje i obezbeđuje "stapanje horizonata" onoga koji razumeva i onoga što se razumeva.